

והוינן בה: אמר ליה אבוי לרב יוסף: וממאי דמתניתין רבי אליעזר בן עזריה היא, ודאורייתא היא, שאינו נאכל אחר חצות? דלמא איסור אכילתו אחר חצות דרבנן היא, ולהרחיק את האדם מן העבירה, שלא יבא לאכלו אחר עמוד השחר, ויתחייב משום נותר, וככל הקדשים דתנן בפרקין שנאכלין עד חצות?

ומשנינן: אם כן, אם נאמר דמדרבנן היא, מאי האי דקתני במתניתין "אלא עד חצות", ולא קתני "ונאכל עד חצות" כדתני בכל הקדשים? אלא בהכרח, לומר לך: כי התם, שנה התנא בלשון "אלא" כמו ששנה לגבי דין "לילה", ו"מנויו", ו"צלי". מה התם דין דאורייתא הוא, אף כאן, דין דאורייתא הוא!

הדרן עלך איזהו מקומן

של אכילת הפסח, ורק שנאמר דין בדיני הקרבן פסח שלא יהיה נאכל אלא בזמן קיום המצוה המיוחדת של אכילת הפסח. וכמו כן מתבאר מתוך דבריו שם דהוא הדין

לענין אכילת הקרבן פסח ביום י"ד קודם הלילה, שמדיני הקרבן עצמו היה שייך להתירו או באכילה, ונפקא מינה שלא יהיה פיגול כשחישב לאכלו קודם הלילה.